

Sygn. akt IX W 1882/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Jarmołowicz

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniach 5 lipca, 11 sierpnia, 08 i 29 września 2017 r. sprawy

M. G. (1)

syna J. i M. z domu K.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 28 listopada 2016 r., o godz. 16⁴⁵ na drodze krajowej nr (...) km (...), gmina B. znajdując się w stanie po użyciu alkoholu nie zachował należytej ostrożności w ten sposób, że będąc pieszym uczestnikiem ruchu, poruszał się bez elementów odblaskowych poza terenem zabudowanym oraz szedł środkiem pasa ruchu po niewłaściwej stronie drogi, w wyniku czego doprowadził do zdarzenia drogowego z pojazdem marki T. (...) nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw i art. 97 kw

ORZEKA:

I. obwinionego **M. G. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 86 § 1 kw i art. 97 kw i za to na podstawie art. **86 § 1 kw w zw. z art. 9 § 1 kw** skazuje go na **karę 200,- (dwieście) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

III. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. B. kwotę 252 (dwieście pięćdziesiąt dwa) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu oraz kwotę 57,96 (pięćdziesiąt siedem 96/100) złotych tytułem zwrotu podatku od towarów i usług od wyżej wymienionego wynagrodzenia.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony W. S. (1) w dniu 28 listopada 2016 r. około godz. 16:45 poruszał się pojazdem marki T. (...) o nr rej. (...). Jechał drogą krajową nr (...) od miejscowości B. w kierunku O.. Za nim swoim pojazdem dostawczym C. poruszał się B. G. (1). Pojazdy poruszały się z prędkością około 40-50 km/h. Na wysokości miejscowości W. pokrzywdzony zauważył, że na jego pasie ruchu na środku drogi znajduje się pieszy, ubrany na czarno, bez elementów odblaskowych,

który ma problem z poruszaniem i zatacza się. Pokrzywdzony podjął manewry obronne w postaci hamowania oraz odbił kierownicą w prawo. Mimo podjętych manewrów pokrzywdzony lewym lusterkiem i lewym bokiem pojazdu potracił obwinionego M. G.. Obwiniony uderzył w szybę pojazdu i upadł na asfalt przy osi jezdni. Pokrzywdzony wraz z B. G. oraz K. K., który nadjechał z przeciwnego kierunku udzielili pierwszej pomocy obwinionemu oraz wezwali właściwe służby. Przybyli na miejsce funkcjonariusze Policji z Komisariatu Policji w B. M. G. i Ł. O. zabezpieczyli miejsce zdarzenia oraz sprawdzili stan trzeźwości obwinionego. Badanie przeprowadzone na miejscu wskazało iż M. G. znajduje się w stanie nietrzeźwości – o godz. 17:18 miał 1,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pokrzywdzony W. S. był trzeźwy. Obwiniony został zabrany do szpitala przez zespół ratownictwa medycznego. W szpitalu przeprowadzono badanie krwi pod kątem obecności alkoholu – wynik 3,5 ‰. Obwiniony oddalił się ze szpitala samowolnie, przed wykonaniem niezbędnych badań i ustaleniem obrażeń. Jego stan lekarz określił jako dobry.

W wyniku zdarzenia w samochodzie T. doszło do uszkodzenia szyby czołowej, która pękła oraz zerwania mocowań lewego zewnętrznego lusterka.

Warunki drogowe były trudne z uwagi na duże zachmurzenie i zapadający zmrok. W obu kierunkach panował duży ruch pojazdów. Nawierzchnia jezdni była mokra.

(dowód: notatka urzędowa k. 1-2, k. 4-5, k. 10, k. 11, k. 12, karta zdarzenia drogowego k. 3, protokół oględzin pojazdu k. 6, szkic miejsca zdarzenia k. 7, protokół badania stanu trzeźwości W. S. k. 8, M. G. k. 9, zeznania B. G. k. 50v., zeznania K. K. k. 50v., zeznania Ł. O. płyta (...) z nagraniem rozprawy k. 72, zeznania pokrzywdzonego W. S. płyta (...) z nagraniem rozprawy k. 77, zeznania M. G. płyta (...) z nagraniem rozprawy k. 81)

Wobec powyższego M. G. (1) został obwiniony o popełnienie wykroczeń z art. 86 § 1 kw i art. 97 kw.

W toku przeprowadzonego postępowania M. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia jedynie w postępowaniu wyjaśniającym. Obwiniony wyjaśnił, że wracając z ogródków działkowych na których wtedy przebywał miał założony plecak z oryginalnie wszytymi elementami odblaskowymi. Obwiniony przyznał, że poruszał się po drodze krajowej nr (...). Wyjaśnił, że z uwagi na prowadzone prace remontowe nie ma tam wyznaczonego pobocza dla pieszych i musiał iść po jezdni wracając do domu. Podkreślił, że utracił równowagę, gdy wymijał go samochód ciężarowy jadący z dużą prędkością. W wyniku podmuchu wiatru zachwiał się i został potracony przez kolejny pojazd. Przyznał, iż w ciągu dnia podczas prac porządkowych wypił jedno piwo.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie podzielił wyjaśnień obwinionego ponieważ są nielogiczne, niespójne oraz sprzeczne z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Obwiniony wyjaśnił że spożył jedno piwo, jednak przeprowadzone na miejscu badanie stanu trzeźwości wskazało iż w wydychanym powietrzu poziom alkoholu wynosił aż 1,46 mg/l. Z całą pewnością zatem spożył on alkohol w znacznie większej ilości. Ponadto żaden ze świadków nie wskazał aby obwiniony posiadał plecak z widocznymi elementami odblaskowymi. Ponadto, wbrew twierdzeniom obwinionego droga krajowa nr (...) ma, na praktycznie całej długości, wyznaczone pobocza. Dodatkowo wzdłuż tej drogi krajowa biegnie tzw. droga awaryjna po której obwiniony mógłby bezpiecznie poruszać się w kierunku O.. W ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionego stanowią wyraz przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonego W. S., który podkreślił, że obwiniony poruszał się środkiem jego pasa ruchu i zobaczył go w ostatniej chwili. Zaznaczył, że ubrany był on w ciemne ubranie i nie widać było żadnych odblasków. Jak wskazał pokrzywdzony zdążył jedynie odbić w prawo próbując ominąć pieszego. Pokrzywdzony podkreślił, że jechał dość wolno ponieważ był już szaro i była ograniczona widoczność.

Zeznania pokrzywdzonego korespondują z zeznaniami B. G., który jechał bezpośrednio za nim. Jak podkreślił, pokrzywdzony nie miał szans zauważyć pieszego który ubrany był na ciemno. Zaprzeczył aby miał on jakiś plecak z odblaskami. Podkreślił, że obwiniony szedł całą szerokością jezdni. Zaznaczył, że wszystkie pojazdy jechały wtedy wolno bo były trudne warunki drogowe i było już szaro. Zaprzeczył aby przed zdarzeniem mijala ich ciężarówka.

Fakt braku odbłasków u obwinionego, a także trudne warunki drogowe potwierdził również K. K., który udzielał pierwszej pomocy obwinionemu. Zaznaczył, iż nie widział zdarzenia a podjechał gdy obwiniony leżał już na jezdni. Potwierdził, iż czuć był od niego wyraźną woń alkoholu i ubrany był on na ciemno.

Sąd w pełni podzielił zeznania B. G. oraz K. K. ponieważ są jasne, pełne i logiczne oraz korespondują ze sobą i innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Podkreślić należy iż obaj świadkowie są osobami obcymi zarówno dla obwinionego jak i pokrzywdzonego i nie mają powodów aby bezpodstawnie obciążać którąkolwiek ze stron postępowania.

W ocenie Sądu na podzielenie zasługują także zeznania funkcjonariuszy Policji M. G. oraz Ł. O., który obsługiwali przedmiotowe zdarzenie. Obaj jednoznacznie wskazali, iż obwiniony nie posiadał ani na ubraniu, ani na plecaku żadnych elementów odblaskowych które byłyby widoczne w światłach pojazdów. Obwiniony ubrany był na ciemno. Wskazali, iż obwiniony znajdował się w stanie nietrzeźwości albowiem była wyraźnie wyczuwalna woń alkoholu. Policjanci zaznaczyli, że obwiniony leżał na środku drogi na pasie ruchu w stronę O..

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności Sąd uznał obwinionego M. G. (1) za winnego tego, że w dniu 28 listopada 2016 r. o godz. 16:45 na drodze krajowej nr (...) km(...)gmina B. znajdując się w stanie po użyciu alkoholu nie zachował należytej ostrożności w ten sposób, że, będąc pieszym uczestnikiem ruchu, poruszał się bez elementów odblaskowych poza terenem zabudowanym oraz szedł środkiem pasa ruchu po niewłaściwej stronie drogi, w wyniku czego doprowadził do zdarzenia drogowego z pojazdem marki T. (...) nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Swoim zachowaniem obwiniony M. G. wyczerpał znamiona wykroczeń z art. 86 § 1 kw i art. 97 kw.

Zgodnie z treścią art. 11 ustawy Prawo o ruchu drogowym pieszy jest obowiązany korzystać z chodnika lub drogi dla pieszych, a w razie ich braku - z pobocza. Jeżeli nie ma pobocza lub czasowo nie można z niego korzystać, pieszy może korzystać z jezdni, pod warunkiem zajmowania miejsca jak najbliżej jej krawędzi i ustępowania miejsca nadjeżdżającemu pojazdowi. Ponadto pieszy idący po poboczu lub jezdni jest obowiązany iść lewą stroną drogi. Obwiniony szedł środkiem drogi, po jej prawej stronie, mimo bardzo trudnych warunków drogowych i znacznie zmniejszonej widoczności. Obwiniony nie korzystał z pobocza, nawet nie szedł przy krawędzi drogi.

Dodatkowo ustawa zobowiązuje pieszego poruszającego się po drodze po zmierzchu poza obszarem zabudowanym do używania elementów odblaskowych w sposób widoczny dla innych uczestników ruchu, chyba że porusza się on po drodze przeznaczonej wyłącznie dla pieszych lub po chodniku. Obwiniony miał na sobie ubranie w ciemnym kolorze co w panujących warunkach drogowych – zapadający mrok, w znacznym stopniu utrudniało zauważenie go przez kierowców.

Nie bez znaczenia dla oceny sposobu poruszania się obwinionego pozostaje stan w jakim pozostawał. Badanie przeprowadzone o godz. 17:18 wykazało 1,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu co daje około 3 ‰ alkoholu we krwi. Zgodnie z opracowaniami już stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 1 mg/l powoduje niezborność ruchową i zaburzenia koncentracji. Zaś stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wynoszące 1,5 mg/l powoduje już apatię bezwładność, niezdolność do stania i chodzenia (por. W. Gubała „Wybrane problemy toksykologii alkoholu oraz oceny stanu trzeźwości” 1998). Mając na uwadze wysokość stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu w chwili zdarzenia należy stwierdzić, że obwiniony miał znaczne problemy z poruszaniem się i utrzymaniem równowagi. Trudno zatem przyjąć, iż zachwianie równowagi wynikało z wymijania się z pojazdem ciężarowym.

Nie bez znaczenia jest także miejsce zdarzenia. Zgodnie bowiem ze szkicem miejsca zdarzenia obwiniony po potrąceniu upadł przy osi jezdni. W samochodzie pokrzywdzonego uszkodzenia usytuowane są po lewej stronie samochodu. Wskazuje to, iż obwiniony poruszał się środkiem jezdni, tak jak wskazywali świadkowie, a nie przy krawędzi czy po poboczu.

Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących wobec obwinionego. Okolicznością obciążającą jest fakt iż oddalił się samowolnie ze szpitala uniemożliwiając przeprowadzenie badań i dokładne ustalenie okoliczności zdarzenia.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności orzeczona wobec obwinionego kara 200 złotych grzywny nie może być uznana za rażąco surową. Orzeczona kara zmotywuje obwinionego do przestrzegania zasad ruchu drogowego i obowiązujących w tym zakresie przepisów.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił obwinionego od kosztów postępowania i opłaty. Ponadto na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. B. kwotę 252 zł tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu oraz kwotę 57,96 zł tytułem zwrotu podatku od towarów i usług od wyżej wymienionego wynagrodzenia.